

sosialurin

telf. 147 20. 11820
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosialurin

Útgevri:
Fyrirtaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Bladmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Fyrsta tingsetan

TÝSDAGIN ENDAÐI fyrsta tingsetan hjá nýggja borgarliga landsstýrinum. Hetta var ein sera sultin tingseta. Sermerkt av ósemju millum samgonguflokkarnar og sermerkt av tørvandi evnum og handalagi hjá hesum flokkum at stjórna landinum.

TALID AV MÁLUM, ið vórðu viðgjørd hesa tingsetuna, var nógv lægri enn tað hevur verið hesi seinastu nógvu árinu. Av hesum málum hava fleiri verið framløgd av undanfarna landsstýrinum, meðan fleiri vórðu lögð fram av andstöðuflokkunum, soleiðis, at bert nukur heilt fá og týðningarleys sum t. d. hækking av prísinum fyri happadráttarseðlar, vóru framløgd av sitandi landsstýri.

ONGANTÍÐ Í SØGUNÍ hava tingmenn, ið hava áttikið sær at stjórna landinum sýnt tingarbeiðinum slíka líkasælu sum samgongumenn á tingi hava gjørt hesa tingsetuna. Vit hava ferð eftir ferð verið vitni til, at andstöðan hevur hildið tingarbeiðinum gangandi meðan samgongumenn í útjaðarækinum, kvæld eftir kvæld eru farnir til hús, samstundis meðan tingfundir hava verið um kvældið.

TAKKARLØNIN, ið andstöðuflokkarnir finga fyri hetta var, at teir ikki finga síni mál viðgjørd. 2. febr. legði Javnaðarflokkurin t. d. fram uppskot um stovnan av felag at røkja millumlandasiglingina. Hetta mál kom ikki fram fyrr enn í allarseinasta enda av tingsetuni. Og uppskotið frá norðoyatíngmonnum Finnoga Isaksen og Vilhelm Johannesen, um lantøku til framhald av vega og bergholsarbeiðinum í Kallsoynni, sá ikki dagsins ljós aftur. Tað varð sýtað í lögtingsfíggarnevndini.

REYÐI TRÁÐURIN í politikki samgongunnar hevur verið at fremja almennar niðurskurðir ið fyrst og fremst rakar landsins útjaðarækir og tey veiku í samfelagnum. Úrslitið av at minka um almenna virksemd er arbeiðsloysi. Og hetta arbeiðsloysið kenna vit longu sviðan av. Tørvandi vilji, tørvandi evnir og handalag var tað sum nýggja borgarliga landsstýrið legði fyri dagin hesa fyrstu tingsetuna.

SAMGONGAN tykist hvørki at vita út ella inn. Og tað gera føroyingar heldur ikki. Nú tann fyrsta tingsetan hjá nýggja borgarliga landsstýrinum er av, er tað helst mangur føroyingur ið ynskir og vónar, at hetta eisini var seinasta tingsetan hjá hesi samgongu.

Heldur
tú
ikki

sosialin

Hugsunarloysi ella bráðræsi?

Tá vit um dagarnar frættu, at tann so nógv umtalaða itróttarhøllin á Dølum aftur er komin undan kavi, og at avgerðin um bygging skal falla fyrsta dagin, loyva vit okkum, sum skattgjaldarar í Gøtu kommunu, at koma við nekrum viðmerkingum til hetta mál.

Herfyri hoyrdu vit í útvarpinum, at nýggja bygðaráðið hevði avgjørt at hækka tað longu alt ov høga skattaprosentið til 16,5. Hóast inntøkan vaks við uml. 20% seinasta ár, var avgjørt neyðugt at hækka skattaprosentið, fyri at kommunan kundi røkja sínar núverandi skyldur, skilst av úttalilsum frá bygðaráðslimum.

Tá vit eru vitandi um, at nógvur skattur, ið fallin er

til gjaldingar, stendur úti, tí fólk ikki fáa endarnar at rækka saman figgjarliga, so kann hallarmálið, um tað verður samtykt, sigast at vera steinur oman á byrðu fyri bygðafólkið, og tá tað er eitt faktum, at meginparturin av vinnuhjólunum í bygdini — nevniliga skipini — hava ligið í vinnuloysi, tað, ið farið er av hesum árinum, og ikki ein króna forvunnin hjá nógvum, fara vit at spyrja, um hesir menn vita, hvat teir gera, ella um ætlan teirra er at leggja enn tyngri byrðar á okkum teir komandi árinu.

Tibetur hevur tað eydnast einum ikki so litlum parti av gøtufólki at fingið sær tak yvir høvðið seinasta árinu, og hava hesi stór og dýr lán at dragast

við, men ikki tykjast hesir menn at himprast við at leggja enn stóri byrðar á fólk, so hesi nýðast úr húsum sínum og út á gøtuna, tí bygðaráðið dugir sær ikki hógvi í peningamálum.

Nei, skulu fleiri pengar nýtast, so seti teir í okkurt vinnuskapandi, so at fólk ið, her býr, fær eina inntøku, sum ger tey før fyri at svara hvørjum sitt, í staðin fyri at kasta eini 800.000 ella meir í ein bygning, sum er óproduktívur, og sum kommunan í framtíðini fer at kenna sum eitt haft um beinið, tí ein tilhøll kostar ikki so lítið at reka.

Hugsid eisini eitt sindur meira um teir yngstu borgararnar í sóknini. Í Syðrugøtu t. d. er ikki so

frætt sum eitt pláss, hvar smábørnini kunnu spæla ekkaleys, men nýðast at spæla úti á koyrivegnum millum bilarnar. Eitt slíkt øki hevði ikki verið kostnaðarmikið at gjørt, tí kommunan eigur bæði grundøki, tilfar og maskinaboð. Ella skulu smábørnini kanska eisini inn á Dal?

Kæru bygðaráðslimir! Tað er ongin skomm at siga: vit hava ikki ráð, ella: lat okkum siggja tíðina ann eina tíð, nú tað trongist á vinnuøkinum, og vita hvussu verður. Leggið tykkum tað i geyma!

Tá verða tit helst eisini at sita í bygðaráðnum eftir næsta val.

Nokur gøtufólk

Meddelelse fra den Britiske ambassade

Den britiske regering beklager Robert Sands' død som følge af den sultestrejke, han af egen fri vilje har gennemført. Regeringen har ved flere lejligheder givet udtryk for sin bekymring over sultestrejken, og for sin medfølelse ikke alene med de sultestrejkenes familier, men også med ofrene for terroristernes voldshandlinger. Samtidig med at regeringen således beklager ethvert dødsfald som følge af sultestrejker eller voldshandlinger, står den fast på det standpunkt, at den ikke vil medvirke til tvangsforing af sultestrejken, som selv er klare over, at sultestrejken vil medføre døden, hvis den fortsættes.

Som svar på en klage fra fire af de protesterende fanger afgav Den europæiske Menneskerettighedskommission i juni 1980 en kendelse, hvori det fastslås, at fangerens protest ikke kan begrundes eller retfærdiggøres med henvisning til Den europæiske menneskerettighedskonvention. Kommissionen udtalte ved samme lejlighed, at klagerens krav om status som politiske fanger ikke kunne støttes på britisk ret eller på eksisterende internationale retsregler, ligesom det heller ikke kunne begrundes i Menneskerettighedskonventionen.

Af rent humanitære grunde har den britiske regering imidlertid reageret positivt på Menneskerettighedskommissionens forslag om ændringer i fangerens vilkår. Der er givet tilbud om en række forbedringer, som imidlertid er blevet blankt afvist af de protesterende fanger i Nordirland. Ligeledes afslø Robert Sands den

danske fungerende formand for Den europæiske Menneskerettighedskommission og Pavens sekretærs anstrengelser for at formå ham til at indstille sin sultestrejke. Det er ikke desto mindre regeringens håb, at de øvrige fanger vil opgive deres holdning og gøre brug af de rettigheder, der er blevet dem tilbudt. Forholdene i Maze fængslet i Nordirland er blandt de mest moderne i verden, og det er den britiske regerings hensigt fortsat at forbedre disse forhold, hvor det er hensigtsmæssigt.

Kendsgerningen er, som det helt klart fremgår af en erklæring udsendt af de protesterende fanger den 5. februar 1981, at det de kræver er at blive betragtet som politiske fanger. Regeringens principielle holdning over for dette krav er uforandret og

støttes fuldt ud af de ledende oppositionspartier i Parlamentet. Regeringen vil ikke gå med til etablering af særbeholdninger for enkelte grupper af fanger indenfor det nordirske fængselsvæsen. Den vil ikke overlade kontrollen over, hvad der foregår i fængslerne til grupper af indsatte. Den vil ikke bøje sig for kravet om politisk status, lige så lidt som den kan anerkende, at mord og vild skule være mindre fordømmelige, fordi de påstås at være foretaget af politiske grunde. En godtagelse af kravet om status som politiske fanger ville indebære en legalisering af det provisoriske IRA's kampagne, og ville samtidig fjerne den afskrækkende virkning af de idømte fængselsstraffe og derigennem virke som opmuntring til yderligere voldshandlinger.

Tað keðiliga barnaúttvarpið

Mær hevur altíð dámað væl at lurtu eftir barnaúttvarpinum. Eg minnst tá ið Óli og Elin spákaðu inn í bilet og tiltik. Eisini dámdi mær væl at lurtu tá ið læraraskúlanæmingarnir vóru. Tað var ógvuliga stuttligt at hoyra útvarpsleikurnar, yrkingarnar og allar tær stuttligu søgurnar.

Men tá ið teir fóru og Óluva við børnunum kom at lesa óskiljandi søgurnar hjá Chr. Høj, trýsti eg á »Offa, tá ið barnaúttvarpi

kom, og tað mundi ikki bara vera eg, ið gjørdi tað. Eg haldi at tey, ið leggja barnaúttvarpi til rættis, kundu gjørt tað stuttligari og áhugaverðari fyri børnunum. So gerið øllum børnunum tann beina ikki at lesa tær modnu og óskiljandi søgurnar hjá Chr. Høj.

G. Joensen

Føroysk máling

P. F. Máling
3815 Strendur